

HROBNÍK - MIKY KLOBOUK

D EMI A D
V ULICÍCH LEŽÍ ŠEDÝ SNÍH, A Z LÁSKY ZBYL MI JENOM HŘÍCH,
D EMI A D
PROČ TAKHLE LÁSKA ZANIKÁ, PROČ UŽ SI SE MNOU NETYKÁ.
G D A
ANĎEL, TEN BOŽÍ ÚŘEDNÍK, VYZDVIHL NA MĚ PROSTŘEDNÍK,
G D EMI
SNAD OBJEDNÁM SI HROBNÍKA, DO ZMRZLÉ ZEMĚ MOTYKA,
G A G A
TLUČE, PAK CIT MŮJ UKLÁDÁ, UŽ POLOŽIL HO NA ZÁDA,
D EMI A D
BRÁNIT SE KONCI, TO ŠPATNÝ, A ZBYTEČNÝ JE ZVYK.

ŠEDIVÝ MUŽ ZEM PROMRZLOU, ROVNÁ, V NÍ PÍŠE SPRÁVU ZLOU,
ŽE HLÍNU MÁM MÍT ZA POSTEL, UŽ NEPOZVOU MĚ K DROBNOSTEM.
Z KTERÝCH JDE ŽIVOT POSKLÁDAT, JAKO SRUB Z DŘEVA, Z ŠUTRŮ HRAD,
I TEN SE STÁŘÍM ROZPADÁ, JAK BLBEJ POCIT, BLBÁ NÁLADA,
JAKO RAS CITY UTRÁCÍ, KDYŽ DUŠE Z ÚST MI KRVÁCÍ,
SMRT STROJÍ SE MÁ NOVÝ ŠAT, Z ÚSMĚVEM JDE MĚ PŘIVÍTAT.

G D EMI
VÍTÁM TĚ DOMA, BUĎ TU RÁD, SE MNOU SE BUDEŠ MILOVAT,
G A G A
TO ASI KONEC ZNAMENÁ, JAK VĚTVE KLESLA RAMENA,
D EMI A D
CHVÍLI JSEM STRNUL ZVYK JE ZVYK, ANO, JÁ JSEM TVŮJ NÁPADNÍK.